

Членов М. В.,
старший викладач спеціальної кафедри № 1
Інституту підготовки юридичних кадрів для Служби безпеки України
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ЩОДО ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ПІД ЧАС ОБ'ЄДНАННЯ ТА ВИДІЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ

TO THE QUESTION OF THE PRE-TRIAL INVESTIGATION TERMS CALCULATION DURING UNIFICATION AND ALLOCATION OF CRIMINAL PROCEEDINGS

Статтю присвячено дослідженню положень Кримінального процесуального кодексу України щодо обчислення строків досудового розслідування в разі об'єднання та виділення кримінальних проваджень. Висвітлено проблеми правового регулювання обчислення зазначених процесуальних строків, надано пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства.

Ключові слова: процесуальні строки, обчислення процесуальних строків, строки досудового розслідування, об'єднання й виділення матеріалів досудового розслідування, об'єднання й виділення кримінальних проваджень.

Статья посвящена исследованию положений Уголовного процессуального кодекса Украины в части исчисления сроков досудебного расследования при объединении и выделении уголовных производств. Освещены проблемы правового регулирования исчисления при этом процессуальных сроков, внесены предложения по усовершенствованию действующего законодательства.

Ключевые слова: процессуальные сроки, исчисление процессуальных сроков, сроки досудебного расследования, объединение и выделение материалов досудебного расследования, объединение и выделение уголовных производств.

The article deals with the research principles of the Criminal Procedural Code of Ukraine pre-trial investigation terms calculation during unification and allocation of criminal proceedings. The problems of legal regulation of the procedural terms are analysed and proposals about current legislation improvement are given.

Key words: procedural terms, procedural terms calculation, pre-trial investigation terms, unification and allocation of pre-trial investigation materials, unification and allocation of criminal proceedings.

Вступ. В ухваленому у 2012 р. Кримінальному процесуальному кодексі України (далі – КПК) [1] ст. 217 регламентувала питання об'єднання та виділення матеріалів досудового розслідування. Однак до 2017 р. у КПК не були врегульовані питання обчислення строків досудового розслідування в об'єднаному або виділеному кримінальному провадженні. Для встановлення порядку обчислення строків у разі об'єднання кримінальних проваджень Законом України № 1950–VIII від 16 березня 2017 р. [2] доповнено ч. ч. 4, 5 ст. 219 КПК. Для врегулювання порядку обчислення строків досудового розслідування в разі виділення кримінальних проваджень Законом України № 2147–VIII від 3 жовтня 2017 р. [3] доповнено ч. 7 ст. 217 КПК. Однак у правозастосовчій практиці з'явилося чимало проблемних питань щодо застосування із 16 березня 2018 р. ст. ст. 217, 294 КПК через неоднозначне визначення суб'єкта, уповноваженого визначити (обчислити) строки досудового розслідування в об'єднаному або виділеному кримінальному провадженні, а також обрання порядку (старого чи нового) подальшого продовження строків у такому провадженні. Крім того, такі ж питання виникають стосовно об'єднаних та виділених кримінальних проваджень так званого «перехідного періоду», коли провадження зареєстроване в Єдиному реєстрі досудових розслідувань (далі – ЄРДР) до 16 березня 2018 р., коли діяв один порядок обчислення і продовження строків досудового розслідування, а виділення або об'єднання відбулося після вказаної дати, де застосовується зовсім інший порядок обчислення

та продовження строків. У статті проаналізовано генезу змін до КПК, що стосуються врегулювання порядку обчислення строків досудового розслідування¹, зокрема під час об'єднання та виділення кримінальних проваджень, висвітлено окремі проблемні питання, надано пропозиції з удосконалення чинного законодавства.

Аналіз останніх наукових досліджень. Огляд опублікованих наукових праць свідчить про те, що науковий інтерес до строків досудового розслідування досить значний. Зокрема, указаній проблемі приділена увага у працях В.В. Козія, Г.В. Остафійчука, І.І. Митрофанова, Т.О. Лоскутова, Г.Я. Мацьків, С.О. Заїки, В.Т. Маляренка, С.Б. Фоміна, А.А. Павловської, Г.І. Сисоєнка, С.Г. Коваленка, І.В. Гловюк, О.О. Торбаса, О.Р. Михайленка, В.В. Рожкової, Ю.І. Азарова, В.Б. Басая й інших учених. Але їхні дослідження здійснювалися до ухвалення вищевказаних змін до КПК, у зв'язку із чим згадані положення КПК потребують додаткового наукового аналізу.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження норм ст. ст. 217, 219 КПК, що регламентують порядок обчислення строків досудового слідства в разі об'єднання та виділення кримінальних проваджень, виявлення в них недоліків правового регулювання, а також надання пропозицій щодо вдосконалення кримінального процесуального законодавства.

Результати дослідження. Аналіз положень чинного КПК України дає підстави зробити висновок про те, що із 2012 р. законодавцем хронологічно

¹ У статті розглядаються питання строків досудового розслідування тільки щодо злочинів (досудове слідство).

послідовно запроваджені три порядки обчислення та продовження строків досудового розслідування.

Зокрема, перший порядок діяв з моменту набуття чинності КПК України, тобто із 20 листопада 2012 р. до 13 квітня 2017 р. Цим порядком передбачено, що обчислення строку досудового розслідування починалось із дня повідомлення особі про підозру і закінчувалось закриттям кримінального провадження або направленням до суду обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності. У строк досудового розслідування *входили* період відкриття матеріалів іншій стороні в порядку ст. 290 КПК. Водночас у строк досудового розслідування *не входили*: 1) період з моменту внесення відомостей до ЄРДР до дня повідомлення особі про підозру; 2) період зупинення кримінального провадження (із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня її скасування слідчим суддею або винесення постанови про відновлення кримінального провадження) у порядку ст. 280 КПК. В.В. Козій слушно зазначав, що у кримінальному процесуальному законодавстві України інститут об'єднання і виділення кримінальних проваджень регламентовано поверхово, водночас багато питань, що виникають у процесі його застосування (особливо щодо підстав і порядку об'єднання та виділення, обчислення строків досудового розслідування, використання як доказів виділених матеріалів), вирішуються за розсудом прокурорів і суду, з урахуванням прокурорської та судової практики, а також загальних засад кримінального провадження [4, с. 28-29].

Зазначений порядок обчислення строку досудового розслідування зазнав змін у зв'язку з ухваленням Закону України № 1950–VIII від 16 березня 2017 р. Відповідно до цього Закону України, із 14 квітня 2017 р. до 15 березня 2018 р. обчислення строку досудового розслідування починалось із дня повідомлення особі про підозру і закінчувалось закриттям кримінального провадження або направленням до суду обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності. У строк досудового розслідування *не входили*: 1) період із моменту внесення відомостей до ЄРДР до дня повідомлення особі про підозру; 2) період зупинення кримінального провадження (із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня її скасування слідчим суддею або винесення постанови про відновлення кримінального провадження); 3) період відкриття матеріалів кримінального провадження іншій стороні в порядку ст. 290 КПК.

Законом України № 1950–VIII від 16 березня 2017 р. ст. 219 КПК було доповнено ч. ч. 4 та 5, якими врегульовано порядок обчислення загального строку досудового розслідування в разі об'єднання кримінальних проваджень та визначено прокурора, на якого покладался обов'язок обрахування загального строку досудового розслідування в об'єднаному

кримінальному провадженні. У ч. 5 закріплено відсильну норму до ч. 4 ст. 295, що визначала прокурора, уповноваженого розглядати ці питання.

Водночас ч. 4 ст. 295 КПК треба глумачити в системному зв'язку зі ст. 294 КПК, яка передбачала наявність відповідних прокурорів, що мали повноваження на продовження строків досудового розслідування та визначення загального строку в об'єднаному кримінальному провадженні. Так, продовжити строк досудового розслідування до двох місяців щодо проступків мав право районний (міський) прокурор, або інший прирівняний до нього прокурор; продовжити строк досудового розслідування злочину до трьох місяців мав право керівник місцевої прокуратури; до шести місяців – керівник регіональної прокуратури або його перший заступник, чи заступник; до дванадцяти місяців – Генпрокурор чи його заступники. Варто також зазначити, що питання про обчислення строків досудового розслідування у провадженнях, виділених в окреме провадження, станом на березень 2017 р. залишалось нерегульованим.

Третій порядок запроваджений на підставі Закону України № 2147–VIII від 3 жовтня 2017 р. Цим Законом внесені суттєві зміни до ст. ст. 217, 219, 294, 295, 295¹ КПК, що зумовило виникнення із 16 березня 2018 р. чинного зараз порядку обчислення строків досудового розслідування та їх продовження. Зміни законодавства в частині унормування строків досудового розслідування, зокрема, стосувалися: 1) початку обчислення строку досудового розслідування з моменту реєстрації кримінального провадження в ЄРДР; 2) розподілу строків досудового розслідування на два види: а) до повідомлення особі про підозру, б) після повідомлення про підозру, водночас кожний із цих строків мав свої часові параметри (тривалість) і порядок продовження; 3) запровадження судового контролю за строками досудового розслідування, який здійснює слідчий суддя (ст. 295¹ КПК); 4) уведення диференціації (особливостей) в обчисленні строків досудового розслідування після повідомлення про підозру, яка полягає в тому, що включення або невключення до їхнього складу періоду зупинення кримінального провадження здійснюється залежно від суб'єкта, який ухвалив рішення про відновлення кримінального провадження (ч. 3 ст. 219 КПК); 5) уведення як окремих підстав для закриття кримінального провадження закінчення строків досудового розслідування: а) до повідомлення особі про підозру – абз. 14 ч. 1 ст. 284, ч. 9 ст. 284 КПК (доповнена Законом України від 18 вересня 2018 р. № 2548); б) після повідомлення особі про підозру – п. 10 ч. 1 ст. 284 КПК.

Отже, чинний порядок, який застосовується із 16 березня 2018 р. передбачає обчислення строку досудового розслідування з моменту внесення відомостей до ЄРДР і до звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності або до дня ухвалення рішення про закриття кримінального провадження (ч. 1 ст. 219

КПК). Водночас у строк досудового розслідування *не входить*: 1) період відкриття матеріалів іншої стороні в порядку ст. 290 КПК; 2) період зупинення кримінального провадження (із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня винесення постанови про відновлення кримінального провадження). Натомість до нього *входить* період зупинення кримінального провадження (із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня її скасування слідчим суддею).

У кримінальних провадженнях, зареєстрованих в ЄРДР після 15 березня 2018 р. (з 00.00 годин 16 березня 2018 р.) строк досудового розслідування складається із двох частин:

1) строку до повідомлення особі про підозру, який становить:

а) щодо злочину невеликої або середньої тяжкості² – 12-ть місяців із можливістю його неодноразового продовження слідчим суддею на 6 місяців;

б) щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину – 18-ть місяців із можливістю його неодноразового продовження слідчим суддею на 12-ть місяців;

2) строку після повідомлення особі про підозру, який становить щодо злочину – 2-а місяці з можливістю його продовження до 3-х місяців керівником місцевої прокуратури³, заступником Генпрокурора України, а в подальшому продовження слідчим суддею до 6-ти місяців (злочинів невеликої або середньої тяжкості) та до 12-ти місяців (тяжких або особливо тяжких злочинів).

Водночас варто зауважити, що під час внесення змін до законодавства, якими суттєво змінено порядок і суб'єктів продовження строків досудового розслідування, не була змінена ч. 4 ст. 295 КПК, яка з урахуванням змін (внесених Законом № 2147) має інше смислове навантаження. Так, керівник місцевої прокуратури, заступник Генпрокурора отримали два види повноважень, а саме продовжувати строк досудового розслідування після повідомлення особи про підозру до трьох місяців і встановлювати строк досудового розслідування в об'єднаному кримінальному провадженні. Проте останнє повноваження їм не притаманно, оскільки прокурори такого рівня зазвичай не є процесуальними керівниками та не мають повноважень на об'єднання матеріалів кримінального провадження. Повноваження ж інших прокурорів щодо продовження строку досудового розслідування після повідомлення особи про підозру передані до компетенції слідчого судді. Водночас, згідно із ч. 4 ст. 295 КПК, до якої відсилає ч. 5 ст. 219 КПК, у них залишилися повноваження щодо визначення строку досудового розслідування в об'єднаному кримінальному провадженні, що є

недоцільним, оскільки, на думку автора, такі повноваження мають належати прокурору, який має право на об'єднання кримінального провадження.

Крім цього, Законом України № 2147–VIII від 3 жовтня 2017 р. ст. 217 КПК була доповнена ч. 7, яка унормувала порядок обчислення строків у кримінальних провадженнях, виділених в окреме провадження. Зокрема, днем початку досудового розслідування у провадженні, виділеному в окреме провадження, є день, коли розпочато розслідування, з якого виділено окремі матеріали, а у провадженні, у якому об'єднані матеріали кількох досудових розслідувань, – день початку розслідування того провадження, яке розпочалося раніше.

Отже, замість системного врегулювання в одній статті (ст. 217 КПК) положень щодо порядку обчислення строків досудового розслідування в разі об'єднання та виділення кримінальних проваджень, вони були «розпорошені» по декільком статтях КПК – ст. 217, ч.ч. 4, 5 ст. 219, ч. 4 ст. 295. Крім того, варто погодитися із пропозицією В.В. Козія, за якою у ст. 217 КПК замість «об'єднання та виділення матеріалів досудового розслідування» доцільне вживання терміна «об'єднання та виділення кримінального провадження» як такого, що всебічно і повно охоплює відповідні процесуальні рішення та діяльність [5, с. 28-29]. Відсутність єдиного системного підходу до зміни нормативного регулювання строків досудового розслідування, чіткого визначення суб'єктів продовження строків досудового розслідування, суб'єктів звернення із клопотанням про продовження строків, визначення суб'єктів, уповноважених здійснювати обчислення строків об'єднаних і виділених кримінальних проваджень тощо призвела до появи низки прогалин і колізій у КПК, що унеможливило забезпечення законності правозастосовчої практики та негативно позначилося на її єдності.

У зв'язку із цим для усунення зазначеної правової невизначеності, надання системності та логічності нормативному регулюванню питання об'єднання та виділення матеріалів кримінального провадження, використання належної термінології пропонуємо внести такі зміни до чинного кримінального процесуального законодавства: 1) виключити ч.ч. 4, 5 зі ст. 219 КПК; 2) змінити назву ст. 217 КПК, виклавши її в такій редакції: «Об'єднання і виділення матеріалів кримінального провадження»; 3) у ст. 217 КПК словосполучення «матеріали досудового розслідування» у необхідних випадках, які відповідають іншому змістовному навантаженню, замінити на словосполучення «матеріали кримінального провадження» у відповідних відмінках; 4) доповнити ст. 217 КПК новими ч.ч. 8 та 9; 5) викласти ст. 217 КПК у новій редакції, наведеній у порівняльній таблиці (додаток № 1).

Також варто зазначити, що на практиці чимало труднощів викликає застосування ч. 7 ст. 217 КПК⁴ (та ін. норм Закону № 2147), з урахуванням положень п. 4 § 2 «Прикінцеві положення» Закону № 2147. У них передбачено, що зміни до КПК, викладені у пп. пп. 11-27, 45 п. 7 § 1 цього розділу, набувають

² З 1 січня 2020 р. у зв'язку з набуттям чинності Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» від 22 листопада 2018 р. № 2617-VIII та запровадженням дізнання як форми досудового розслідування кримінального проступку термін «злочин невеликої або середньої тяжкості» буде замінено на «нетяжкий злочин».

³ З 1 січня 2020 р., згідно із Законом України від 22 листопада 2018 р. № 2617-VIII до переліку суб'єктів, уповноважених продовжувати строк досудового слідства після підозри до 3-х місяців, включено керівника регіональної прокуратури або його першого заступника, чи заступника.

⁴ Зміни до ст. 217 – це пп. 13 Закону № 2147.

чинності через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотної дії в часі та застосовуються до справ, за якими відомості про кримінальне правопорушення внесені в ЄРДР після введення в дію цих змін. Коли кримінальні провадження, щодо яких ухвалено рішення про об'єднання або виділення, перебувають у межах єдиного правового регулювання (до або після 16 березня 2018 р.), то ситуація зрозуміла. Але труднощі виникають у разі застосування ч. 7 ст. 217 КПК до кримінальних проваджень так званого «перехідного періоду» (з різними порядками правового регулювання щодо обчислення строків досудового розслідування тощо). У такому разі наявна колізія цих перехідних положень і ч. 1 ст. 5 КПК, яка визначає, що процесуальна дія проводиться, а процесуальне рішення ухвалюється згідно з положеннями цього Кодексу, чинними на момент початку виконання такої дії або ухвалення такого рішення. Як визначити початок строку в такому виділеному кримінальному провадженні: чи варто, відповідно до ч. 7 ст. 217 КПК, додавати до виділеного провадження строки досудового розслідування із провадження, з якого воно було виділено? Однозначно відповісти на це питання неможливо, оскільки не це впливають декілька критеріїв. Відповідь залежить від фабули конкретної ситуації, наявності зв'язку злочинів та осіб у кримінальному провадженні, з якого нове провадження було виділено; інформації про поєднання цих проваджень однією фабулою; встановлення, чи є виділене провадження самостійним злочинном.

На наш погляд, якщо два провадження не поєднані однією фабулою, відсутня співучасть у вчиненні злочину осіб, що притягуються до кримінальної відповідальності, то строк виділеного кримінального провадження повинен визначатися з моменту виділення кримінального провадження (без приєднання строку кримінального провадження, з якого воно було виділено).

Якщо два провадження поєднані однією фабулою, особи вчинили злочин у співучасті, але постала необхідність виділити матеріали кримінального провадження щодо одного або кількох правопорушень, то, на наш погляд, з метою забезпечення прав і законних інтересів сторони захисту, дотримання

загальних засад кримінального провадження, вимог ст. 5, ч. 7 ст. 217 КПК строк у виділеному кримінальному провадженні повинен обчислюватися з урахуванням строків кримінального провадження, з якого воно було виділено (строки повинні складатися).

Порядок обчислення строків досудового розслідування в об'єднаних або виділених кримінальних провадженнях так званого «перехідного періоду» є винятком із загального правила, зумовленим незгодженими змінами до КПК, а також переходом від «старого» до «нового», тобто чинного порядку обчислення та продовження строків досудового розслідування. Ця проблема є ситуативною, яка зникне зі спливом часу, не потребує спеціального врегулювання на рівні КПК і має вирішуватися в кожному кримінальному провадженні окремо. Водночас для слідчих, прокурорів, слідчих суддів на підставі проведеного узагальнення потрібно розробити міжвідомчі рекомендації-роз'яснення, які уніфікують правозастосовчу практику щодо кримінальних проваджень «перехідного періоду» та сприятимуть виконанню завдань кримінального провадження.

Нормативного регулювання потребує обчислення строків досудового розслідування в об'єднаних або виділених кримінальних провадженнях (незалежно від змін законодавства, які впливають на строки досудового розслідування – М. Ч.), що поєднані або не поєднані єдиною фабулою, за вчинення злочину у співучасті, якщо виділяються не пов'язані між собою злочини тощо. Варто зазначити, що обчислення строків досудового розслідування в таких об'єднаних або виділених кримінальних провадженнях не унормовано, а застосовується слідчими, прокурорами як правове узвичаєння.

Висновки. Результатами наукового опрацювання автором питань обчислення строків досудового розслідування в разі об'єднання та виділення кримінальних проваджень стали висновки стосовно наявності проблем законодавчої регламентації ст. ст. 217, 219 КПК, зокрема щодо суб'єкта, уповноваженого визначати строк досудового розслідування в об'єднаному та виділеному кримінальних провадженнях, уживання неналежної термінології. Надано пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України № 4651-VI від 13 квітня 2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 10.05.2019).
2. Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо вдосконалення механізмів забезпечення завдань кримінального провадження : Закон України № 1950-VIII від 16 березня 2017 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ru/1950-19> (дата звернення: 10.05.2019).
3. Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів : Закон України від 3 жовтня 2017 р. № 2147-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2147-19> (дата звернення: 10.05.2019).
4. Козій В.В. Об'єднання і виділення кримінальних проваджень за законодавством України : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2016. 241 с.
5. Козій В.В. Поняття об'єднання та виділення кримінальних проваджень за законодавством України. *Право і суспільство*. 2015. № 3 (2). С. 168-173.

Порівняльна таблиця запропонованих змін до Кримінального процесуального кодексу України

Чинний Кримінальний процесуальний кодекс України	Редакція з урахуванням запропонованих змін
<p>Ст. 217. Об'єднання і виділення матеріалів досудового розслідування</p> <p>1. У разі необхідності в одному провадженні можуть бути об'єднані матеріали досудових розслідувань щодо декількох осіб, підозрюваних у вчиненні одного кримінального правопорушення, або щодо однієї особи, підозрюваної у вчиненні кількох кримінальних правопорушень, а також матеріали досудових розслідувань, по яких не встановлено підозрюваних, проте є достатні підстави вважати, що кримінальні правопорушення, щодо яких здійснюються ці розслідування, вчинені однією особою (особами).</p> <p>2. Не можуть бути об'єднані в одне провадження матеріали досудових розслідувань щодо кримінального проступку та щодо злочину.</p> <p>3. У разі необхідності матеріали досудового розслідування щодо одного або кількох кримінальних правопорушень можуть бути виділені в окреме провадження, якщо одна особа підозрюється у вчиненні кількох кримінальних правопорушень або дві чи більше особи підозрюються у вчиненні одного чи більше кримінальних правопорушень.</p> <p>4. Матеріали досудового розслідування не можуть бути виділені в окреме провадження, якщо це може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.</p> <p>5. Рішення про об'єднання чи виділення матеріалів досудового розслідування приймається прокурором.</p> <p>6. Рішення про об'єднання чи виділення матеріалів досудового розслідування не може бути оскаржене.</p> <p>7. Днем початку досудового розслідування у провадженні, виділеному в окреме провадження, є день, коли було розпочато розслідування, з якого виділено окремі матеріали, а у провадженні, в якому об'єднані матеріали кількох досудових розслідувань, – день початку розслідування того провадження, яке розпочалося раніше.</p>	<p>Ст. 217. Об'єднання і виділення матеріалів кримінального провадження</p> <p>1. У разі необхідності в одному провадженні можуть бути об'єднані матеріали кримінальних проваджень щодо декількох осіб, підозрюваних у вчиненні одного кримінального правопорушення, або щодо однієї особи, підозрюваної у вчиненні кількох кримінальних правопорушень, а також матеріали кримінальних проваджень, за якими не встановлено підозрюваних, проте є достатні підстави вважати, що кримінальні правопорушення, щодо яких здійснюються ці розслідування, учинені однією особою (особами).</p> <p>2. Не можуть бути об'єднані в одне провадження матеріали кримінальних проваджень щодо кримінального проступку та щодо злочину.</p> <p>3. У разі необхідності матеріали кримінального провадження щодо одного або кількох кримінальних правопорушень можуть бути виділені в окреме провадження, якщо одна особа підозрюється у вчиненні кількох кримінальних правопорушень або дві чи більше особи підозрюються у вчиненні одного чи більше кримінальних правопорушень.</p> <p>4. Матеріали кримінального провадження не можуть бути виділені в окреме провадження, якщо це може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.</p> <p>5. Рішення про об'єднання чи виділення матеріалів кримінального провадження ухвалюється прокурором.</p> <p>6. Рішення про об'єднання чи виділення матеріалів кримінального провадження не може бути оскаржене.</p> <p>7. Днем початку досудового розслідування у провадженні, виділеному в окреме провадження, є день, коли було розпочато розслідування, з якого виділено кримінальне провадження, а у провадженні, у якому об'єднані матеріали кількох кримінальних проваджень, – день початку розслідування того провадження, яке розпочалося раніше.</p> <p>8. Загальний строк досудового розслідування в разі об'єднання кримінальних проваджень визначається:</p> <p>1) у провадженнях, які розслідувалися в один проміжок часу, – шляхом поглинання меншого строку більшим;</p> <p>2) у провадженнях, які розслідувалися в різні проміжки часу, – шляхом додавання строків досудового розслідування за кожним із таких проваджень, які не перетинаються, у межах строків досудового розслідування кримінального провадження, який передбачає найбільш тривалий строк досудового розслідування з урахуванням можливості його продовження, передбаченого ч. 2 ст. 219 цього Кодексу.</p> <p>9. Обрахований відповідно до ч. 8 цієї статті загальний строк досудового розслідування в об'єднаному кримінальному провадженні визначається прокурором, який ухвалив рішення про об'єднання кримінальних проваджень, про що ним виноситься відповідна постанова.</p>